

Resolució 417/2019, de 5 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 324/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Cerdanyola del Vallès

Informació reclamada: Còpia d'un expedient municipal relatiu a unes reclamacions administrativa i judicial.

Sentit de la Resolució: Finalització per desistiment

Resum: La GAIP ha requerit a la persona reclamant que esmeni la Reclamació, per tal d'aportar documentació essencial per a la seva formulació (còpia de la sol·licitud d'informació de la que deriva i de la resolució municipal impugnada, si s'escau); aquest requeriment invocava l'article 68 LPAC, als efectes d'advertir que la GAIP consideraria desistida la Reclamació si l'esmena no era atesa en el termini de 10 dies. Malgrat haver transcorregut a bastament aquest termini facilitat a la persona reclamant, no ha complementat la Reclamació amb les dades requerides, motiu pel qual és procedent declarar-ne el desistiment i finalitzar la Reclamació per aquest motiu, sense necessitat de formular cap altre declaració.

Paraules clau: Ajuntament. Electes locals. Requisits de la sol·licitud. Sol·licitud prèvia d'informació. Esmena. Expedient judicial. Expedient administratiu. Reclamació contra estimació parcial. Desistiment.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 24 de maig de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 324/2019, presentada pel Grup municipal d'ERC a Cerdanyola del Vallès contra aquest Ajuntament, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 27 de desembre de 2018 el grup municipal reclamant hauria presentat una instància (E-2018-32035) demanant "còpia íntegra de l'expedient administratiu municipal i de l'expedient judicial (inclòs l'enregistrament en format digital de l'acte de la vista), en relació amb la demanda presentada per la senyora JP contra l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès". Al cap de tres dies sense haver obtingut resposta, el grup municipal reclamant demana que es posi la informació sol·licitada a la seva disposició a la Secretaria de l'Ajuntament, en un termini màxim de cinc dies. El 5 de febrer de 2019 una Resolució d'Alcaldia hauria facilitat al grup municipal reclamant accés als expedients administratius (de Recursos Humans i de Justícia), però s'hauria denegat l'accés a l'expedient judicial.



3. El 21 de febrer de 2019 el grup municipal reclamant hauria presentat un recurs d'alçada (sic) contra la resolució anterior. Argumenta que l'article 164 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovada pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC) empara el dret dels electes locals a accedir a la informació sol·licitada, inclòs l'expedient judicial, i obliga els ens locals a tramitar les seves sol·licituds d'acord amb terminis molt més breus que els observats per l'Ajuntament. També indica que l'expedient dels Serveis Jurídics facilitat és incomplet.
4. La Reclamació presentada el 24 de maig de 2019 indica que el 21 de maig de 2019 s'hauria facilitat al grup municipal reclamant, per correu electrònic, còpia de la sentència relativa a l'expedient judicial sol·licitat i un informe jurídic que argumenta que l'expedient judicial d'un plet del que l'Ajuntament n'és part no formaria part de cap expedient administratiu de l'Ajuntament. Argumenta que la seva sol·licitud de 27 de desembre de 2018 s'ha de considerar estimada per silenci administratiu positiu (article 164 TRLMRLC), sentit de la resolució que seria vinculant per a l'Ajuntament, segons l'article 24.3.a de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú (LPAC). Argumenta que les aportacions municipals als expedients municipals dels quals l'Ajuntament n'és part són documents administratius i que no estan afectades de cap dels límits establerts per l'article 164 TRLMRLC.
5. El 29 de maig de 2019 la GAIP requereix al grup municipal reclamant que esmeni la Reclamació, tot aportant còpia enregistrada de la seva sol·licitud d'informació i de la Resolució municipal impugnada. Adverteix que si en el termini de 10 dies l'esmena no és complimentada es considerarà desistida la Reclamació, segons el previst per l'article 68 LPAC. A principis de juliol del 2019, havent vençut a bastament aquest requeriment d'esmena, la GAIP no ha rebut encara la informació requerida.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP seria competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública. L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta*



té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”.* I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.*

Nogensmenys, també cal tenir en compte que aquesta Reclamació ha estat presentada per un electe local, amb invocació del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat regulat per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC). Aquest fet aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència. A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 TRLMRLC. Tot i que la legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, LTAIPBGE), com a la disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).

Procedeix, per tant, l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, si bé caldrà tenir en compte que el règim material i procedimental aplicable a l'accés sol·licitat es regirà en primer lloc per l'article 164 TRLMRLC, cosa que inclou la subjecció a uns límits al dret d'accés més reduïts que els previstos per l'LTAIPBG, així com també un deure dels i de les electes a respectar la confidencialitat de la informació a la que poden accedir per raó de la seva funció representativa.



En tot cas, en l'aplicació dels límits al dret d'accés caldrà tenir en compte els criteris establerts a aquests efectes per l'LTAIPBG, especialment pels apartats 2 i 3 del seu article 20, que estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".* A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".*

2. Desistiment

L'antecedent 5 posa de manifest que la GAIP ha requerit a la persona reclamant que esmeni la Reclamació, per tal d'aportar documentació essencial per a la seva formulació (còpia de la sol·licitud d'informació de la que deriva i de la resolució municipal impugnada, si s'escau); aquest requeriment invocava l'article 68 LPAC, als efectes d'advertir que la GAIP consideraria desistida la Reclamació si l'esmena no era atesa en el termini de 10 dies.

L'antecedent 5 també indica que malgrat haver transcorregut a bastament el termini de 10 dies facilitat a la persona reclamant, no ha complementat la Reclamació amb les dades requerides, motiu pel qual és procedent declarar-ne el desistiment i finalitzar la Reclamació per aquest motiu, sense necessitat de formular cap altre declaració.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

**Resolució**

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de juliol de 2019, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 324/2019 per desistiment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.